Un brindis pel bon futbol

Amb tres gols abans del descans el Girona rubrica una plàcida victòria davant un fluix Numància · Tot i el munt de baixes que arrossega l´equip, els de Machín es mostren clarament superiors i segueixen imbatuts a Montilivi

Girona FC - Numància

Quan un partit està dat i beneït al minut 36, amb una hora encara per davant, es poden treure dues conclusions. Una, que l'equip que guanya ha fregat l'excel·lència. I l'altra, que el que perd ha decidit saltar al camp amb els braços avall des de bon començament. A Montilivi, totes dues opcions es van unir ahir al migdia per explicar de quina manera era possible que el Girona, aquell mateix equip que acumulava més de 280 minuts sense marcar un sol gol, estigués dominant per 3-0 un desubicat Numància quan encara no s'havia arribat al descans. La punteria de Granell, Portu i Pere Pons; sumada a les brillants assistències de Borja, la lluita de Sandaza i l'entrega de tot l'equip, ho justificaven. Amb una part, els gironins en van tenir prou per despatxar el primer dels dos partits de Fires que acollirà Montilivi. Una victòria amb valor afegit, perquè es va aconseguir tot sobreposant-se a la plaga de lesions que afecta la plantilla. La matinal, plàcida, la va arrodonir el debut del saltenc Marc Carbó a la Segona Divisió A.

Amb una sequera un xic preocupant, derrotat a Vallecas una setmana abans i amb un munt de baixes que obligaven Machín a presentar una alineació de circums?tàncies. Amb aquest panorama el Girona rebia el Numància. Era obligatori retrobar-se amb el gol, però també tornar a sumar per intentar no despenjar-se de la part alta de la classificació. Sense Kiko Olivas, Richy, Pablo Marí, Mas, Cifuentes, Felipe i Eloi, es presentava l'equip. Juanpe, amb una lesió a les costelles i dubte fins a darrera hora, tampoc podia sortir d'inici. A tots ells, se'ls sumava Aday, amb una sobrecàrrega als isquiotibials que el feia caure de la convocatòria. Sense tots ells, a ?Machín se li girava feina. Saúl va ocupar la vacant d'Aday a l'esquerra i Rubén Alcaraz era reciclat com a central. Va optar per jugar amb un sol punta, Sandaza, i abusar de migcampistes amb Pons, Granell, Borja i Portu. L'experiment va funcionar i en cap moment l'equip va grinyolar. Potser perquè el Numància no va exigir massa, o potser també perquè tothom va complir amb escreix.

Després d'un munt de partits sense marcar, calia anar per feina. Deixar-se de romanços i posar la directa. El Girona ho va entendre a la perfecció i tret d'un primer xut desviat de Marc Mateu, no va deixar respirar el Numància en tota la primera part. Uns primers 45 minuts de llibre, excel·lents, en els quals va pressionar la sortida de la pilota visitant, va posar-hi velocitat i va acostar-se amb molt de perill a la porteria defensada per Munir. Als 5 minuts, Ramalho ja havia esprintat per banda dreta i havia enviat la pilota al cor de l'àrea exigint esforç a una defensa que les va passar ben magres. Era el primer avís del que venia. En només quatre minuts, el partit va quedar vist per a sentència. Al 7, queia el primer. Sandaza feia de Sandaza, lluitant la pilota al límit; el

manxec la cedia a Portu, que li tornava. Ell mateix va centrar l'esfèrica al llindar de l'àrea i allà, Borja s'inventava una assistència amb l'esperó per a Granell. El gironí no va fallar. Al 10, de nou Borja es vestia de repartidor i posava una passada llarga per a Portu, qui guanyava l'esquena a Escassi i enviava un xut mossegat que servia per batre Munir. Tot feia baixada. Quedava un món per davant, però feia la sensació que ni el Girona abaixaria les revolucions ni el Numància seria capaç de capgirar el marcador. I així va ser.

Els sorians van acostar-se amb una rematada tímida d'Eneko Capilla a les mans de Bounou. Un miratge. Els gironins seguien a la seva, posant setge a l'àrea rival. Alcaraz enviava un xut de falta per damunt del travesser al 26 en una bona ocasió per fer el tercer. Aquest, no va arribar fins al 36. De nou, una magnífica jugada col·lectiva, amb Sandaza de protagonista. El toledà va colar-se a l'àrea, retall de llibre i passada a l'interior per a Pere Pons. Moviment de davanter i cacau per batre Munir. Però com que tot no podia ser perfecte, abans del descans el Girona va haver de lamentar la lesió de Sandaza. El davanter, que ja notava molèsties des de feia uns minuts, va forçar la màquina més del compte i al 43, quan intentava una assistència, es va trencar. Longo el va substituir.

Amb 3-0 i 45 minuts per davant, els de Machín van saber llegir el partit a la perfecció. Ja no calia arriscar-se, però per si de cas al primer quart d'hora de la represa van mantenir el peu a l'accelerador a la caça d'un quart gol que no va arribar. Munir, en dos temps, va refusar un xut perillós de falta de Borja García al 51; el madrileny va xutar massa alt en una jugada assajada de còrner al 56 i a Portu se li va fer de nit un minut després quan es plantava a l'àrea. Va ser llavors quan el Girona va decidir frenar la maquinària i baixar de revolucions. El Numància, ja amb Jairo i Acuña a la gespa, ho va aprofitar per estirar una mica les línies, sortir de la cova i deixar-se veure. Tampoc li va servir de gaire. Només va ser capaç de protagonitzar una oportunitat de gol. Acuña, una mica escorat, va fer aparèixer Bounou al 88. Uns minuts abans, Montilivi havia dedicat una sonora ovació al saltenc Marc Carbó, que debutava a la Segona Divisió A. L'escenari era ideal: un marcador a favor ben ampli, un rival rendit i un autèntic ambient de Festa Major.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/10/31/brindis-pel-bon-futbol/812184.html?utm_source=rss